

953

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 17 sierpnia 1954 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Krzyżanowice” obszar wzgórza gipsowego o powierzchni 18,00 ha, położony w miejscowości Krzyżanowice, gminie Zagość, powiecie pińczowskim województwa kieleckiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi obszar położony na południowy wschód od wsi Krzyżanowice, przylegający od strony zachodniej do cmentarza rzymsko-katolickiego. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce w skali 1:25000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę, w terenie natomiast ustalone zostaną przez okopcowanie.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- koszenie trawy, zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części;
- niszczenie lub uszkodzanie roślinności i pasanie zwierząt gospodarskich;
- zaorywanie, niszczenie gleby, wydobywanie skał i minerałów;

d) chwytanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt;

e) zanieczyszczanie terenu, zakłócanie ciszy, wzniesienie ognia oraz umieszczanie tablic, napisów i innych znaków;

f) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych;

g) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

4. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych naturalnego środowiska żyjącej w rezerwacie fauny zwierząt niższych nie spotykanych poza tym nigdzie w Polsce. Obok osobliwości zoologicznych rezerwat posiada ciekawą budowę geologiczną oraz dzięki występowaniu na jego terenie roślinności stepowej ma również znaczenie zabytku botanicznego.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: *J. Dąb-Kociol*

954

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 17 sierpnia 1954 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Góra Zelejowa” około 67-hektarowy obszar wzgórza, położony w odległości 2 km na północ od miasta Chęciny w granicach administracyjnych miasta Chęciny, w powiecie kieleckim województwa kieleckiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi obszar Góry Zelejowej, położony na południe od wsi Zelejowa w odległości od 150 do 250 m od głównej drogi biegnącej przez wieś, w granicach zaznaczonych na planie rezerwatu w skali 1:10000, stanowiącym załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę. W terenie granice rezerwatu oznaczone zostaną przez okopcowanie.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- eksploatacja kamienia, wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i z pozostawieniem w ziemi karpiny;
- zbiór owoców i nasion drzew i krzewów oraz pasanie zwierząt gospodarskich;
- zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części;

d) niszczenie gleby, wydobywanie skał i minerałów;

e) polowanie, chwytanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt;

f) zanieczyszczanie terenu, wzniesienie ognia i zakłócanie ciszy;

g) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków;

h) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych;

i) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

4. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i kulturalnych tworów skalnych z najpiękniejszymi przykładami wietrzenia krasowego wapieni w Górach Świętokrzyskich oraz z odślonieniami skał obrazującymi ciekawe zjawiska tektoniczne i mineralizacji. W tak urozmaiconym pod względem geologicznym środowisku występują ponadto rzadkie gatunki roślin i zwierząt.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: *J. Dąb-Kociol*